

Nom de l'aprenent: Elena Ricart Romero

Escola formació dual: Sant Roc

Curs acadèmic 2017/18

Tutor/a escolar: Anna

Nivell educatiu: 1r

Data de la intervenció/observació: 17/11/17

Núm. registre: 5

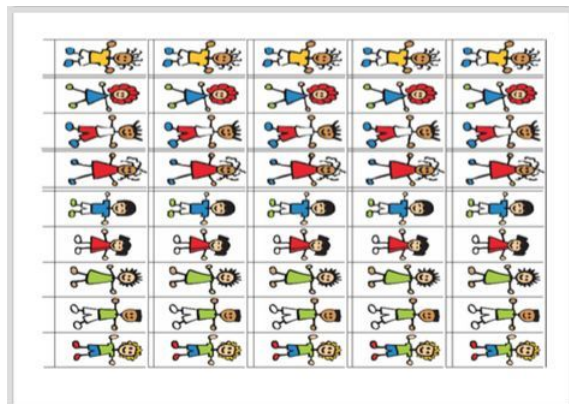
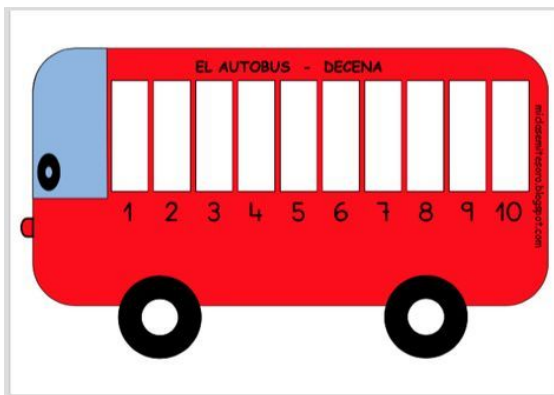
Ricart_2n_5_20171117

1. DESCRIPCIÓ

El dia 17 de novembre a les deu del matí, a l'hora que els hi tocava la matèria de matemàtiques per tal de treballar les desenes i les unitats, els hi vaig portar l'autobús de la desena als cinc alumnes de primer de primària. Vaig repartir un autobús per a cada alumne i també vaig deixar-los a sobre de les taules fitxes de dibuixos de nens i nenes per tal d'omplir l'autobús. Aquesta activitat consistia en que els hi ficava un nombre a la pissarra, aleshores cadascú havia de posar a sobre de l'autobús la quantitat de fitxes del nombre que havia dit. Però com que l'autobús representava la desena, és a dir que hi cabien deu fitxes, quan deia un nombre més gran de deu, no totes les fitxes hi cabien a l'autobús, les que sobraven, és a dir les unitats. Individualment cada alumne havia de posar en un paper les desenes i les unitats del nombre que deia en veu alta. Així successivament ho vam estar fent amb uns deu nombres més.

Entre els alumnes de la classe es presenta un clima bastant agradable, de treball i d'il·lusió. Quan els hi presento una activitat diferent, amb material realitzat per a mi, responen positivament ja que és una activitat que els hi crida molt l'atenció i aleshores mostren molt interès per a realitzar-la amb moltes ganes.

Aquests aspectes curriculars de la desena i la unitat es comencen a treballar a primer de primària, per això vaig decidir portar-los aquesta activitat.

2. COMPRENSIÓ

Per a realitzar aquest joc vaig haver d'utilitzar cartolines per tal de fer els autobusos, en vaig fer uns deu per si de cas. També vaig fer servir cartolina per a les fitxes dels dibuixos de nens i nenes. Vaig fer ús de paper de forro per tal de forrar els autobusos i les fitxes. Com a material també vaig fer servir cinc papers, un per a cada alumne, per apuntar la quantitat de desenes i unitats que tenia el

nombre que havia dit. Així d'aquesta manera són realment conscients del concepte de desena i unitat. Que ja anteriorment l'havien treballat a la classe, però alguns alumnes, al no posar-ho en pràctica, no ho sabien fer gaire bé. Però amb aquest joc van reforçar molt els conceptes que treballàvem, i els hi va ajudar molt, a la vegada que els hi va entusiasmar. Els alumnes van haver d'utilitzar llapis i goma.

La idea de realitzar aquesta activitat va sorgir a partir de la pregunta, com podria fer que els alumnes de primer de primària els hi quedés ben clar el concepte de desena i unitat?

En aquest registre puc parlar de la teoria del joc didàctic com a aprenentatge.

Segons Piaget (1985), els jocs ajuden a construir una àmplia xarxa de dispositius que permet al nen l'assimilació total de la realitat, incorporada per a revivir-la, dominar-la, comprendre-la i compensar-la. Aquest referent teòric ens parla de la importància de fer una relació del joc amb la realitat. L'autobús és un transport públic que gran part dels alumnes l'utilitzen, per tant amb aquest joc s'intenta relacionar una acció quotidiana (agafar l'autobús) amb les desenes i les unitats. D'aquesta manera el procés d'aprenentatge de l'alumnat serà més eficaç.

Contreras (2004) senyala l'utilitat dels jocs com un recurs motivador per als alumnes amb majors dificultats i també com origen de possibles investigacions per alumnes destacats.

El joc, ha de ser una eina motivadora tant per l'alumnat com el docent. En relació amb el que exposa Contreras el joc s'ha de plantejar com un recurs més motivador per als alumnes que presentin dificultats, ja que hi ha més possibilitats que aquests deixin d'interessar-se per l'activitat.

Vaig presentar el joc de les desenes de manera motivadora, per tal d'atraure l'atenció de tots els alumnes, i que ells també tinguin la mateixa motivació que tenia, i ser més fàcil.

Segons el teòric Caneo (1987), esmenta que el joc per tal que sigui afectiu, ha de provocar l'interès dels nens i nenes, per tant han de ser adequat al nivell evolutiu en el que es troben. El joc també ha de ser un agent socialitzador, on es pugui expressar lliurement una opinió o idea, sense que l'alumne tingui por a equivocar-se. Tot i que treballar el concepte de desena i unitat, no és una cosa que els hi agradi, per tal de fer que tinguin ganes de treballar-los, vaig captar l'interès dels alumnes realitzant aquest joc de l'autobús.

3. PROJECCIÓ

El que vaig observar principalment en aquesta activitat va ser que dels cinc alumnes, a tres alumnes ja els hi havia quedat molt clar el concepte desena i unitat ja que ho havien treballat a classes anteriors amb el llibre de matemàtiques, i a l'hora de fer el joc el van poder seguir sense dificultats. En canvi els altres dos alumnes van tenir més dificultats a l'hora de jugar-hi. Aleshores jo els hi vaig haver d'explicar més detalladament mitjançant el material que havia portat per tal que ho aprenguessin. Finalment tots ho van acabar d'aprendre.

He pogut veure que ha sigut un bon recurs utilitzar aquest material didàctic ja que tots tal i com he dit van acabar d'entendre i assolir l'objectiu principal.

Vaig observar que quan vaig repartir el material, els alumnes es van distreure molt amb les fitxes de dibuixos de nens. S'amagaven les fitxes i se les quedaven, per que els altres no els hi agafessin. Estaven més pendents de les fitxes, del que els hi deia jo. Reconec que vaig fer malament el fet de repartir el material abans d'explicar res.

En front aquesta situació vaig decidir actuar, els hi vaig agafar les fitxes, i les vaig guardar. Això va ser difícil ja que ningú me les volia donar, però finalment me les van acabar donant totes. Al agafar-les les fitxes vaig explicar-les el joc i el que havien de fer ells. Una vegada haver-les explicat el joc, en

comptes de posar totes les fitxes a la taula, els hi vaig donar una quantitat a cadascú per tal que tinguessin les seves sense agafar-li del company.

D'aquesta manera vaig fer que els alumnes no agafessin les fitxes dels altres i que principalment em prestessin atenció a l'hora d'explicar el joc.

Per tant com a proposta de millora per a actuacions futures, abans d'ensenyar-los el material, els hi explicaré el joc i el que hauran de fer els alumnes, per tal que captin l'atenció al que jo els hi dic, i després d'explicar-los tot, els hi repartiria el material, aleshores com que ja sabran el que hauràn de fer, serà més fàcil. Tal i com vaig decidir fer-ho.

La meua actitud davant dels alumnes va ser molt positiva ja que els hi vaig mostrar l'activitat amb molta motivació per tal de motivar-los i que tinguin ganes de realitzar l'activitat. Tot i que també haig de dir que vaig haver de tenir molta paciència, ja que tal i com he dit, quan primerament els hi vaig repartir les fitxes, no prestaven atenció.

Als alumnes els hi va agradar bastant el material que els hi vaig preparar. Sobretot els hi van encantar les fitxes.

Fent referència a les competències transversals, la competència comunicativa, és la base de tot aprenentatge. És essencial que els alumnes es comuniquin i aportin diferents idees, tal i com ho van fer. També la competència d'iniciativa i autonomia personal, ja que cada alumne havia de posar de manera autònoma quantes personetes hi cabien al autobús. Procurant fer-ho sols amb iniciativa. També faig esment de la competència matemàtica. Aquesta és necessària per a la vida personal, escolar i social, ja que sovint cal analitzar, interpretar i valorar informacions de l'entorn i l'ús de les eines matemàtiques pot ser un instrument eficaç. Cal posar en joc elements matemàtics en situacions de la vida quotidiana. Tal i com vam fer amb l'activitat, vam utilitzar les desenes i les unitats per a una situació de la vida quotidiana, per a posar les personetes a l'autobús.

Centrant-me en les competències del docent, vaig a veure de fer front a la diversitat, ja que hi ha alumnes que tenen un ritme més lent d'aprenentatge, i aleshores uns prestaven més dificultats que d'altres, i jo els ajudava en tot moment.

També faig esment de la comunicació. Aquesta és molt important per a totes les activitats. Els hi vaig transmetre i comunicar l'activitat amb entusiasme per tal que els alumnes tinguessin la mateixa motivació i entusiasme que jo. Una altra competència docent és la de organitzar i animar les situacions d'aprenentatge. Vaig saber organitzar correctament l'activitat i tota l'estona estava ajudant i motivant als alumnes, els animava en tot moment, tot i que avegades un alumne s'enfadava per que s'equivocava, i jo l'animava i li deia que ho tornes a fer.

També puc dir que vaig ser competent didàcticament, ja que vaig utilitzar un joc mitjançant el disseny de material didàctic perquè els alumnes es motivin i els hi agradi, en comptes d'intervenir realitzant una classe sense haver portat material.

Fent aquest joc es va complir l'objectiu de manera molt eficient, ja que els alumnes van respondre d'allò més bé.

Per últim dir que no vaig poder realitzar cap fotografia quan feia aquest joc.

4. BIBLIOGRAFIA

Muñiz, L. Alonso, P. Rodríguez, L. (2014). El uso de los juegos como recurso didáctico para la enseñanza y el aprendizaje de las Matemáticas: estudio de una experiencia innovadora [archivo PDF]. *Unión. Revista Iberoamericana de educación matemática*, 39, 19-33.

Obtenido en la dirección web

<http://www.fisem.org>

Normalistas. (22 de enero de 2012). Juegos educativos en la enseñanza de matemáticas. [Mensaje en un blog]. Recuperado de:

<http://normalistas-lasmaticasyeljuego.blogspot.com.es/2012/01/marco-teorico.html>